

Pacific Herald.

For kaldet. The Lutheran University Herald.

Vol. 5.

Parikland, Wash. 20. Feb. 1895.

No. 7

Bekjend din Synd for Gud.

Har du lært din Synd at kjende saaledes, at du er kommen til at søle dig rigtig liden overfor Gud? Har du nogenfinde ydmyget dig saa dybt, saa du er falden paa Knæ og har bekjendt al din Synd for Gud og har suttet til ham om Naade?

Ja, det kræver Ydmyghed at komme saa dybt. Og Ydmyghed er nu en Gang ikke Noget, der ligger for det naturlige Menneſtehjerte; og det koster derfor mange Kampe, før man kommer til at ydmyge sig rigtig. Det er svært for Kjød og Blod aandelig talt at klæde sig helt af, saa man staar nøgen for Gud uden nogetſomhelst Klædebon af Dyder og Fortrin, staar for ham i al sin hjælpeløse Nøgenhed og Blottethed for Alt, hvad der buer noget, saa man maa bejvende: Jeg er Intet, jeg har Intet, og jeg kan Intet af mig selv. Det er svært at bejvende al sin Synd og Udselighed for Gud og gjøre sig saa liden, som man i Birkeligheden er.

Hvor svært er det ikke at bejvende blot en eneste Feil overfor Menneſter; hvor sætter ikke et Menneſtes Stoltthed og Selvsjælfelse sig op derimod; vi krømpe os ved at give Folk en ringere Mening om os, end de selv have havt. Hvor svært er det da ikke ogsaa at bejvende ikke en enkelt Synd, men alle sine Synder, al sin Udselighed overfor Gud. Ja der er jo ganske vist en Ting, som gjør det lettere at bejvende sin Synd for Gud end for Menneſter, nemlig dette, at Gud jo isorveien kjender det Altsammen, og hans Mening om os bliver derfor ikke ringere ved vor Bekjendelse, end den var isorveien. Men dog er det svært at saa det Altsammen sagi til ham; og derfor er der ogsaa saa Mange, der ikke kunne saa sig selv til det.

Jeg kan huske fra min Barndomstid, at naar jeg eller nogen af mine Sødsfænde havde gjort Noget, som vi ikke maatte, da skulde vi altid gaa ind til Fader og fortælle, hvad vi havde gjort. Og det er let at forstaa, at det var en haard Gang for os; og vi sølte os ikke ret store, naar vi stode overfor ham med brødebetyngt Samvittighed og skulde straffe. Og vare vi ikke blevne kommanderede til det, havde vi naturligvis heller ikke gjort det.

Og var det værste for os at komme paa den Naade frem for Fader, saa er det visst ogsaa svært for Kjød og Blod at komme frem for vor himmelske Fader og fortælle ham Alt, hvad Ondt vi have gjort. Og jeg tror ogsaa, at der er Ingen, der lærer at gjøre det, uden at de paa en vis Naade blive tvungne dertil, ikke ved noget Magtſprog, men ved Følelsen af sin egen Ulykke, Følelsen af den Fare, der truer dem fra Synden, idet man ser sig selv staaende overfor Fortabelsens Ugrund, i hvilken det næste Skridt kan føre os ned. Da han maa komme til at søle hele sin hjælpeløshed og faldt paa Knæ med „Gud, vær mig Synder

naadig!”

Der er Intet, der kan redde os ud af Faren uden Guds Naade. Men Gud være lovet, at han staar ogsaa rede med den til at redde os, rede til at reise os op, naar vi have ydmyget os, og til at gjøre os store, naar vi have gjort os smaa. Vær derfor ikke bange for at stride, hvad du maa stride for at blive ydmyg. Du skal ikke komme til at fortryde det, naar du, aandelig talt nøgen og hjælpeløs søger til Gud med Bekjendelsen af din Synd og med Bøn om Naade. Thi du skal ikke gaa forgjæves til ham; og du skal komme til at takke ham i Evighed for, hvad han af sin ubegribelige Naade ophjæper dig til. — [Edu T. Koch.]

Mit Uhr.

Mit Uhr gik upaalideligt. Det gik meget for stærkt og hvad der var værre, det standsede af og til. Jeg saa paa det Kl. 1, det gik. Efter en Lids Forspød saa jeg igjen paa det, det gik nok saa raskt og viste 2. Saa gik jeg ud, da saa jeg det havde staaet i 20 Minutter. Saadan gik det mange Gange.

„Hvad skal jeg gjøre?” tænkte jeg. „Na, det er nok ikke saa galt, som jeg forestiller mig det, og saa nytter det alligevel ikke at jende det til en Uhrmager. Uhret buer nok ikke, og saa er det kun Udgift at lade det reparere.”

Men galt var det med Uhret og galere blev det. Jeg kom flere Gange for sent og kunde over Hovedet aldrig stole paa det. „Jeg kan maaske reparere det selv,” saidt mig saa ind. Jeg aabnede det, laggede ind i det, rustede det og forsøgte at regulere det i flere Dage. Men den hele Forestilling var spildt Umage.

Endelig blev jeg træt af dette og sendte det til en Uhrmager. Det hjalp. Nu gaar det udværlt, det vil sige, det gaar naturligvis ikke som et Kronometer, men det standsar da ikke mere.

Det syndige Menneſte er at ligne med saadant et Uhr, som trænger til at renses.

Hvad skal der gøres?

Der gives 3 Veie:

- 1) At blive i sin Synd og tænke: det er nok ikke saa galt, som det ser ud til. Det kan sagtens gaa som det har gaaet. Jeg kan ikke gjøre for, at jeg er saadan. Jeg har da ikke selv skabt mig.
- 2) At søge Retfærdighed ved egne Gjæringer: anstrænge sin Hjerne med at udfinde gode og gavnlige Grundfæstninger og leve efter dem, hvad Verdens Bøen kalder et retfærdigt Liv.
- 3) At søge til Gud og begjære hans Hjælp: Gud, vær mig Synder naadig. Ved at gaa den første Veie bliver det stadig værre og værre. Ved at gaa den anden opnaar man kun Selvfærdighed i Stedet for at fortjene sig Retfærdighed for Gud. Derfor maa man gaa den tredje Veie: søge til Uhrmageren d. e. ydmyge sig for Gud og bede om hans Renselse fra Synden og Hjælp i alle Forhold.

Den rette kristelige Kjærlighed.

Det er vistnok saa, at der i vore Dage bliver talt og skrevet meget om dette Emne; men, hvordan er det nu med Udvælsen, af den kristelige Kjærlighed i det daglige Liv? Kommer den der tilsynes i Ord og Gjærning, som den burde? — Al, her maa vi nok klage over den megen Kulde og Støvhed, som viser sig næsten allevegne.

alene udenfor Kirken, at man trakter efter at opløse hverandre; men endog inden Kirken selv viser der sig ofte Misundelse, Mistanke, Had og en mægtig Stræben efter at overgaa hverandre i jordist Rigdom og Anseelse.

Hvor glædeligt og lystigt vilde det ikke være, dersom man istedet derfor kappedes om at vise hverandre Belgjæringer og at fremme og bygge Guds Rige og alt, som er ædelt, høit og godt.

Man fristes ofte til at tro, at alle Menneſter stadig tænker og kjæmper og stræber for sig selv. Derimod skulde dog alle Kristne, som har den samme Frelser og stræber at naa det samme Maal, Gamle og Unge Høie og Lavt opmuntre og trøste hverandre i Kjærlighed paa det trange og farlige Veie, som ofte er tung nok, før Hjemmet, naaes. O at vi kunde vogte og tiltage heri Dag for Dag.

Formand Harstads Prædiken om Kjærlighed for et Par Uger siden her ved Skolen vilde sikkert, om den kunde blive udbredt, trøste, gavne og hjælpe Mange. Hans Text var Rom. 13, 8.—10. Bliver Ingen Noget skyldige uden det at elske hverandre, thi hvo, som elsker den Anden har opfyldt Loven osv. Han henlede først Opmærksomheden paa Kjærlighedens underlige Beskaffenhed, dernæst paa den Kristnes Bevæggrund til Dølse i at bejve og erhverve Kjærlighed, og til Slut mindede han om Kristi Eksempel og fuldkomne Kjærlighed som han beviser os arme Syndere ved sin Død.

Dette, at vi skulle elske hverandre, er en Gjødsel, som er ganske forskjellig fra al anden Gjødsel. Alle Menneſter staar i denne Gjødsel til Alle. Alle er lige meget skyldige og skylder Alle lige meget. Den kan heller ikke blive betalt. Den er dog ikke besværlig, men just det modsatte, og jo mere den søles, jo lettere bliver man om Hjertet.

At betale paa den gjør Ingen fattig, men forøger hans Rigdom; og jo mere man betaler ud, desto mere faar man tilbage. Og her opfyldes bogstavelig det Guds Ord, som siger. (Math. 25: 29.) „Thi hver den, som har, ham skal gives, og han skal have Overflod, men den, som ikke har, han skal endog det, han har, fratages.”

Det ligger endvidere i Kjærlighedens Natur og Beskaffenhed, at den tilskynder os til at betale paa denne Gjødsel. Dog er vi ikke alene skyldige at elske vore

Benner, men ogsaa vore Fiender. Den første og alene fuldkomne Bevæggrund maa derfor være Guds Befaling og Kristi Kjærlighed, som tvinger os dertil. Vor Kjærlighed til ham maa drive os til at adlyde hans behagelige Villie.

Dernæst bringer det ogsaa Dykke og Fred med sig. Kjærligheden bringer lyst, varmt, straalende Solſkin ind i Hjertet.

Uden Kjærlighed opnaar man ikke sand, lystig Hygge og Dykke trods Visdom og Verdens dyre Pragt.

Intet større Mærke og Ulykke kan tænkes end det at være fraværet og adskilt fra al Kjærlighed.

Dog vi kan ikke vente at blive fuldkomne i Kjærlighed, saalænge vi vandrer i Verden.

Men vi bør opmuntre hverandre til Fremgang og, til at komme ihu vor Frelseres udsigelige Kjærlighed til os, beseglet med Korsets Død, ile og jage derefter. Jage derefter Lykke med Paulus, som siger: Phil. 3: „Alte at jeg allerede har grebet det eller allerede er fuldkommen, men jeg jager derefter, om jeg og kan gribe det, eftersom jeg og er greben af Kristus Jesus.”

Blandt de mange Skriftsteder, som handle om Kjærlighed, og hvoraf mange blev anførte i ovennævnte Prædiken kan her kun nævnes nogle saa. (Mar. 12, 30. 31.) „Og du skal elske Herren din Gud af dit ganske Hjerte og af din ganske Sjæl, og af dit ganske Sind og af din ganske Styrke, det er det første Bud. Og det andet er ligesom dette. Du skal elske din Næste som dig selv. Der er intet andet Bud større end disse” (Kol. 3: 14) „Men fremfor alt dette ijerer eder Kjærlighed; thi denne er Fuldkommenhedens Naad.”

(Tim. 1: 5) „Men Summen af Budet er Kjærlighed af et rent Hjerte og af en god Samvittighed og af en ustrømt Tro.”

(Gal. 15: 17) Bedre er en Ret grønne Urter, naar der er Kjærlighed hos, end en fed Oge, naar der er Had hos.”

„Er du lykkelig?”

En Fritænker talte en Gang under aaben Himmel for en stor Forsamling. Han bestræbte sig for at overbevise sine Tilhørere om, at der er ingen Gud, ingen Djævel, ingen Himmel, intet Helvede, ingen Opstandelse, ingen Dom og intet tilkommende Liv. „Rast I eders Bibler bort,” sagde han, „og hør jer aldrig om, hvad Præsterne siger.” Han raadede dem til at tænke ligesom han og holde op at tro paa gamle Ammesnes-historier, som han havde gjort.

Bludselig bandede en gammel Kone sig Bei igjennem Mængden og stod lige overfor ham. I det hun saa ham lige ind i Ansigtet, spurgte hun „er De lykkelig, min Herre?” Fritænkteren saa foragtelig paa hende og værdigede ikke at svare. „Min Herre,” gjentog hun, „jeg beder Dem om at besvare mit Spørgsmaal.— er De lyk-

lykelig? De vil have, vi skulle læse vore Bibler hørt; De siger, vi skulle ikke tro, hvad Præsterne sige om Jesus; De roder os til at tænke, som De gjør, og være ligesom De. Fjærend vi følge Deres Raad, have vi Ret til at faa at vide, hvad vi ville vinde ved det. Er De virkelig selv lykkelig?"

Fritænkeren søgte sig Straet og prøvede paa at besvare den gamle Kones Spørgsmaal. Men han stod og stammede og haffede i det og kunde ingen Forklaring give. Saa vilde han dreie af fra Sagen og sagde: "Jeg er ikke kommen her for at tale om Lykke." Men det var til ingen Nytte. Den gamle Kone vilde have Svar. Fritænkeren var kommen tilfodt og maatte hurtig og beskjæmmet gaa sin Vej. Hans Samvittighed vilde ikke lade ham give det Svar, han ønskede. Han vidste godt, at han ikke var lykkelig.

Væser, er du lykkelig?

Fangen springer af Glæde, naar han hører om Frigivelse, og hvor vil den Sjæl, der har været Syndens Træl, juble, naar den kan slynge:—"Jeg er fri, jeg er fri for Syndens Slaver!"

Skyldnerens Glæde kjenner ingen Grænser, naar han ved, at hans Gjæld er bleven betalt. Hvilken uendelig Glæde maa vi ikke søle, naar vi høre, at Jesus har betalt vor store Syndeskyld. Den frigivne Slave vilde kysse sin Befriers Fødder. Skal da ikke det Menneske, som Jesus har betalt Bøsepenge for, glæde sig i ham, med stor, ufigelig Glæde.

Væser, hvis du ikke kjenner Kristus, er du en Fange, en Skyldner, og du ved godt, at du ikke er lykkelig. Væser du at vide, hvad Lykke er? Saa kom nu til Frelseren, og jeg vil snart kunne høre dig slynge:

"Jeg har ham, som vil favne Mig med sin Kjærlighed.
Jeg har ham, som vil gavne Mig med sin blodig Sved.
Jeg har ham, som vil bære En Tronekrans for mig.
Jeg har ham, som vil være Min Drot omindelig."

Kirkelige Nyheder.

I S d e r n e under Naade for Keiser Nikolais Dine. Han har tilbageladt de Udvissningsbefalinger, som var udgaaet fra den forrige Keiser; ligesaa den Bestemmelse om, at kun et indskrænket Antal jødiske Studenter skulde gives Tilladelse til at frekventere de russiske Universiteter. D. P.

Havets Broderskab. 200 norske Skibskaptener har dannet en Forening, hvorved de forpligter sig til at holde regelmæssige Gudsstjerner ombord i sine Skibe; tillige at overholde kristelig Mandstugt, at vaage over sine Undergivnes Liv, naar de er i Land, lede dem til Kirker og Forsamlings- og Læsesale osv. D. P.

K i r k e b r a n d. Den forenede Kirkes Kirkebygning i Duluth blev Søndag Eftermiddag totalt ødelagt ved Ijlebrand. Ilden opkom ved Etiden, netop som Søndagskolen var kaldt til orden. Ved Pastor E. P. Harboes og Søndagskolebestyrerens, Bestræbelser lykkedes det at faa alle Børnene ud, uden at nogen kom tilskade. Tabet paa Bygningen opgives til \$6,500; asfureret. D. H.

S a m l e P a s t. G. A. Stub, som

iden sin Tilbagekomst fra Norge, har opholdt sig hos sin Svigerfader Past. Thorgrimsen, skal atter reise tilbage til Norge for at hjælpe sin 70-aars gamle Broder i Betjeningen af dennes Kalb. D. P.

M i s s i o n æ r N. A s t r u p skriver fra Entumeni i Bu'ulandet, at han og de andre Missionærer har et Antal af omtrent 40 Biger i sine Hjem, men føle Trang til Oprettelsen af et særegent Bigeapst.

Fra Missionsmarken.

Dialla.

Det synes at begynde at lysne lidt her nu i det Aandelige. Dette kan mærkes paa forskjellige Udtalelser, som falder af og til, og tillige af den forøgede Kirkesøgning. Maaflte dette blot er noget Forbigaaende, men lader os heller haabe, at det med Guds Hjælp vil blive varigt. Den nøgterne Maade, hvorpaa Guds Ord er bleven forkyndt her har, sikkert gjort sin Virkning. Er det ellers altid nødvendigt, at Guds Ord bliver retteligt delt, Lov og Evangelium anvendt paa rette Maade efter Tilhørernes Tarv og Trang, saa gælder dette vist fremsfor Alt paa Missionsmarken. Hvor let kan ikke en uklar Fremstilling af disse to Hovedfærdomme for ubidende Tilhørere komme til at gjøre Skade istedenfor Nytte. Maaflte vi altid faa beholde Guds Ord rent og purt iblandt os, og maaflte altid stædse flere tydeligt vise i sit Liv, at de ikke bare er Ordets Hørere men ogsaa dets Gjørere.

Flere her i Dialla kommer nok til at flytte herfra til Sommeren, maaflte kommer Andre ind igjen i deres Sted. Bort Liv herude er blot en ustadig Bifegrimsfærd, lader os derfor vende vort Blik opad mod vort virkelige Hjem, hvor der ikke er nogen Forandringer eller Omflistelse, men evig uafsigelig Salighed. L.

Parkland.

I No. 6 gaves en Beretning om jordiske og verdslige Ting, nu vil jeg meddele lidt om de kirkelige Forholde.

Om der kun er lidt over et Aar, siden Parkland Menighed blev stiftet, saa har dog Guds Ord været prædikeret her siden 1892, da nogle fra Norske havde bosat sig her.

Først benyttedes Distriktskolehuset, siden et af de større Værelser i Universitetet.

Man gif ikke raskt ivei med at organisere Menighed, men holdt en lang Række Samtalemdøder og gennemgif flere af de omstridte Bærespørgsmaal, saasom Bæren om Ketsfærdiggjærelsen, Lægnandsvirkomheden m. fl. Man vilde gjerne, at alle Lutheranere her paa Stedet skulde være med og danne en ret lutherisk Menighed.

Dette lykkedes over Forventning godt, saa vi fik strax over 20 Stemmeberettigede Medlemmer, og senere er flere komne til, saa at det kan siges, om ikke just som om Menigheden i Jerusalem, der lagdes dagligen dem til Menigheden — saa er der dog ofte stet Indmeldelser og Optagelser, saa Menigheden har været i vakkere og bedre Vegt, i alle Fald, og da baade Kirkesøgningen og Sædelighedstilstanden er god, saa tør man vel efter Kjærlighed haabe det bedste.

Nu er en svensk Mand hvis Hustru

er Amerikanerinde, med 4 Børn anmeldte til Optagelse i Menigheden. Børnene ere udøbte, men saa smaa at vi tænker at lade dem med Børnedaab. Med Menighedens Dannelse gif det ikke saa glat, thi Mistanken til den norske Synode er temmelig dybt indgroet, især hos dem, som har tilhørt andre Samsund, men da vi havde holdt Samtalemdøder saalænge, indtil alle enden vare overbevist om, at vi førte den rette Lære, eller lod af at sige imod, saa blev der nebfat en Komite til at udarbejde et Udkast til Menighedsordning. Denne mødte ogsaa adskillig Modstand, især det Littera om hennellige Selskaber, men med Guds Hjælp om vi ogsaa over denne Anstødten og forargelsens Klippe.

Efter som Pastorerne B. Harstad og N. Christensen vare kaldte til Lærere ved det nu oprettede Universitet og var bosiddende her, saa blev de begge kaldte til Præster for Parkland Mch. Guds-tjeneste med Katekisation har vi hver Søndag, og før Ugefolen begyndte, havde vi ogsaa Søndagskole, med 4 Lærere — 2 Bibelklasser — en i Norsk og en i Engelsk.

Det var saa opmuntrende, at ogsaa gamle Folk, Mand og Kone mødte littig frem med sin Bibel eller Testament, læste et Vers og lod sig katekisere og gjorde Spørgsmaal, saa vi havde hyggelige, lærerige og opbyggelige Timer.

Høsten 93 holdtes den første Konfirmation paa Parkland ved Past. Christensen; da var der kun to Konfirmander, men de havde været flittige, saa det var en lyst at høre Katekisationen og den øvrige Handling. Forleden høst blev 2 konfirmeret paa Engelsk ogsaa ved Past. Christensen, og 7 paa Norsk ved Past. Harstad deriblandt en Kone, som har 2 Børn. Hun stammede sig ikke ved at møde frem til Undervisningen sammen med de Øvrige. Gud give, at Undervisningen og Konfirmationen maa blive til Betsignelse for dem alle sammen! L. P.

Besøgende

Mrs. Howe fra Highland Prairie Minn. samt hendes Datter Mrs. Dr. Jensen fra Stanwood Wash. er her nu i Besøg paa Parkland. Det er os en stor Fornøjelse at saa Besøg af saadanne, som har omfattet vort Arbejde her paa Kysten med levende Interesse og har bevist dette ved at yde Arbeidet Hjælp.

Mrs. Jensen havde længe fjærend hun blev gift og tog herud, hjulpet Skolen ved at lade Giendom. Hun erklærer sig meget vel tilfreds med sin Handel og har ogsaa siden arbeidet flittigt for Skolens Fremme.

Mrs. Howe er Representant fra Kvindeforeningen paa Highlandpræri, som har hjulpet os meget. Vi kan med Glæde underrette om, at ogsaa hun er vel tilfreds baade med Stedet og med det Arbejde, som er udset med de Benge, der er indkomne fra Skolens Benner.

Vi glæder os meget for hver en, der besøger os og finder sine bedste Forhaabninger om Stedet tilfredsfuldt. Og de mange Benner, som ikke kan besøge Skolen og hør er mange Slægt Meninger udalt om Stedet, vel givne vel i at henvende sig til Folk, som har været her og givet sig Tid til at blive kjendt med Forholdene herude.

H.

Læs Dette.

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Sag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærk man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Biger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade vundne Rettigheder til hvem de vil.

Til Skolens Benner.

Heralds Læsere vil vist have lagt Mærke til, at der i flere Maaned er indkomne meget saa Bidrag til Pac.uth. University. Det ligger jo saa nær at tænke, at siden Byggearbeidet her indtil videre er nedlagt og Skolen igang, saa trænges der ikke stort mere Understøttelse. Og dog trænger vi endnu en hel Del.

For det første kostede det meget at kasse de nødvendige Apparater til Undervisningen og Møbler til Værelserne. Dernæst kunde naturligtvis ikke Skolen betale sine egne Udgifter i den første Termin. I Vinterterminen Ter det ud til, at Indtægter og Udgifter ere omtrent lige, hvilket vi synes er godt i disse Tider. Endelig hviler der, som bekendt, en stor Gjæld paa Skolen. Mindre Dele af denne forfalder fra Tid til anden, og disse samt Renterne paa den hele Gjæld burde jo betales til rette Tid.

Det vilde derfor være godt, om ret mange kunde sende os Benge. Mange Bække smaa gjør en stor Aa." Ingen maa tænke, at det vilde, han eller hun kan sende, vil ikke hjælpe noget, jo det hjælper.

Enth. Ministeriet

har hidtil Gud se Rod, drevet sit Arbejde usforstyrret. Ingen Sygdom af større Betydning; har hjemstødt Skolen. Biskop har erklæret baade af Lærere og Disiple været noget sygelige af og til, men hidtil har det kun i ringe Grad hindret Arbeidet.

De, som begyndte strax forleden H, er nu komne ganske laagt i sin Kurus. Saaledes har Iste Klasse i Shortland snart gennemgaaet Størstedelen af sin Lærebog, medens en ny Klasse påbegyndte Arbeidet strax efter Nytaar.

Hidtil har Religionsundervisningen ved denne Skole kun bestaaet i den Paavirkning, som Lærere og andre Benner kunde give privatim ved Samtaler og

offentlig ved Andagterne og Gudstjenesten, men heresier skal her desuden gives en eller flere Timers Undervisning i Religion hver Uge.

Forleden Uge begyndte Pastor Hørstad med at fortælle Disciplene noget om Bibelen, hvilke Sprog den oprindelig er skrevet i, og hvorledes Skriften er bleven opbevaret o. s. v.

Han meddelte ogsaa den Plan han tænkte paa at følge nemlig at give en kort Historie over de enkelte Skrifter i det Nye Testamente og dernæst dvæle ved Indholdet især ved at betragte, hvorledes de vigtigste Spørgsmaal, der fremstiller sig for den menneskelige Fornuft til Besvarelse, er paa en for os meget tilfredsstillende Maade løste i Skriften. H.

Missionsudsigter i Kina.

I en Aarsoverfugt fra Kina skriver Dr. Grundemann fra Berlin bl. A. om Lægegeringen; Betydningen af dette understøttende Arbejde bliver mere og mere anerkendt. Her er en kristelig Indsigelse, der leilighedsvis overvinder det bitreste Had mod de Fremmede. Høitstående Embedsmænd vende sig til sidst til Missionslægen, naar Kvaliteterne ikke kunne hjælpe dem. De engelske Baptister har i den sidste Tid været i høi Grad ivrige med at uddanne indfødt kristne til Læger, og de have i Tjingtschusu (Shantung) oprettet et medicinsk Kollege.

En af det kristelige Missionssekselskabs Læger, Dr. Horder, har begyndt at arbejde i en ny og i Kina hidtil lidet paaagtet Gren af det kristelige Barmhertighedsarbejde, idet han har antaget sig de Spedalske. En Mandarin indbød alle Spedalske i sit Distrikt til at spise hos sig. Da de sad ved Bordet, blev der sat Ild paa Huset, saa at de fleste indbrændte. De, der vilde forsøge at redde sig blev slaaede ihjel af Soldater, der vare satte til Vagt. Et andet Sted lod en Embedsmand i Løbet af to Aar, 300 saadanne Glendige dræbe. Nu er der indrettet en egen Afdeling paa Horder's Hospital for Spedalske. „Ganske vist,“ hedder det i en Beretning, „er det ikke muligt statistisk at bestemme den aandelige Frugt af dette Arbejde, men vi ere dog forvisse om, at det har indirekte Betydning, idet det overvinder Folkets Fordomme.“ Dernæst omtales Disalouiserens Arbejde som vovende og som meget vellykket.

Om Skolearbejdet udtales Følgende: „Overalt i Missionen maa man advare mod at sætte Maalet for høit. Det synes som om man ogsaa i Kina har tillagt den høiere Undervisning for megen Betydning med Forsømmelse af Elementærskolen. Londonmissionens Aarsberetning viser Spor heraf, idet der siges, at „kun en Del af de kristnes Børn blive kristne,“ og at Grunden dertil er den, at „disse for Størstedelen ere saa uvibende, at de ikke ere istand til at undervise sine Børn i Kristendommens Sandheder, og at de ere for fattige til at sende dem til nogen Kostskole.“

Imidlertid er der ogsaa i Kina særlige Hindringer for Elementærundervisningen, særlig Skriftsprogets Sanselighed. Kineserne skulle behøve mere end 20 Aar for at lære at læse, (vel kan de i kortere Tid lære en Del

Skriftegn at kjende), og det er derfor ikke at vente, at fattige Landsbyfolk, af hvem mange, naar de blive kristne, have naaet langt frem i Aarene, skulle kunne bringe det til Noget i Læring.

Mundtlig Undervisning er derfor det hovedsagelige Middel til Udbredelse af kristelig Kundskab. Under disse Forhold skulle man vente, at der forlængst havde dannet sig en særegen Methode for de kristne Elementærskoler i Kina. Mestallet af fineste kristne tilhører den fattige Landsbybefolkning, og man kan ikke tænke sig, at disse ville blive Boglæsere. Det vilde være interessant at saa at vide, om til disse Forhold svarende Ordning af Folkeskolerne ere funden, eller hvad der i den Retning bliver at gjøre. Man maa da heller ikke gjøre sig Illusioner om Betydningen af Missionspresens Arbejder.

Missionshuset i Basel.

Missionshus er det Samme, som vi ville kalde Missionskole. Der findes, tror jeg, elleve saadanne i det egentlige Tyskland og saa det i Basel i det tydske Schweiz. Men da dette er det første og væsentligste, kunne vi maasse aflægge et Besøg der.

Gjennem Basels stadselige Gader kommer man til en ældgammel Portbygning med to høie Taarne, en Rest af de gamle Fæstningsværker. Her begynder en lang, bred Gade, beplantet med smukke Træer. Strog ved sit Navn vækker den store Forventninger. Den hedder Missionsgade.

Om lidt staa vi ved en Park med Jernstakit og Portnerbolig. Vi forhøre os; thi vi kunne neppe tro vore egne Øine: jo det er Missionshuset! En mægtig Bygning reiser sig midt i Haven, som med sine Blæner, Blomsterbede og lullede Løvgange gjør Indtrykket af at blive pleiet af mange sluttige Hænder.

Man kommer først ind i Bogladen, en meget stor Forlagsforretning af Traktater, Tidsskrifter, opbyggelig Litteratur og Bignende. Derfra viser saa en af de unge „Brødre“ omkring.

Stue-Etagen er helt optaget af Bogladen, Festsalen og det store Missions-Museum. De tre andre Etager benyttes af Skolen. Der er for Dieblilet 103 Missions-Elever paa Anstalten og 14 staa rede til at drage ud.

Fra det attende Aar af kan man blive optaget uden andre Fordringer til Kundskab end dem, Almuekolon giver. For Ophold, Undervisning, Klæder og Utsjager og betaler Selvkøb. Men deslige strengere er saa ogsaa de aandelige Fordringer. Uden usigtige Oplysninger og gode Anbefalinger bliver ingen optaget. Sig Aar varer Kurset. Det er et helt theologisk Studium baade med græsk og hebraisk. Men der er ogsaa praktisk Arbejde: De unge maa selv rede sine Senge, sture Guld, vasse og lappe sine Løi osv. Tilmed saa de Undervisning i Musik, Sygepleie og Havedyrkning, og enhver Elev lærer mindst et Haandværk i Anstaltens mange smaa Værksteder. Mange af Brøderne tage ogsaa Del i Menighedens Arbejde i Søndagskoler, Unglinge-Foreninger og Bignende. Det er et stille, virksomt Forberedelsens Liv, der leves i de 6 Aar, i et Brodersamfund, som det kan være helt svært at rive sig løs fra, naar Tiden kommer,

da Aaretiden i Hjemmet er forbi. Nede i Haven, bagved Værkstederne og den smukke Gymnasialsal, ligger en Bygning, hvor Missionsærens Børn blive opdragne, hvis de ikke kunne blive oplagne i kristne Familier. En anden Bygning omtaler Hjem for Enker og Missionsærer. Her paa Grund af Alder eller Sygdom ere vendte tilbage.

Hvert Aar i Juli Maaned holdes en stor Fests, som besøges af Missionsmænd fra nær og fjern. Samtidig finder Ordinationen af Kandidaterne fra det Aar Sted. I Reglen sendes de ny-ordinerede ud til forskjellige af Selstabs 51 gamle Stationer, hvor der er Brug nok for dem, og hvor de kunne lære Missions-Praxis af de ældre Missionsærer. Ikke underligt, at det baselste Missionssekselskabs Mission paa de fleste Steder betegner et Sejrsløb for Evangeliet gennem Hedningelandene. — [Axel Jørgensen.]

Om Kirkegang.

Det skalde næsten synes overflødig, og dog forekommer det mig, at der over Indgangen til enhver Kirke burde staa: „Drag dine Sto af dig; thi det Sted, du staa paa, er hellig.“

Der er nemlig mange Mennesker, ja, jeg maa med Betsagelse sige, mange „dannede“ og „kristne“ Mennesker, som have ganske forbausende liden Værfrygt for det hellige Hus, og som derfor nok kunne trænge til en Paamindelse i den Retning.

„Herre, jeg er indkommen i dette dit Hus, at høre hvad du Gud Fader vil tale til mig,“ saaledes begynder Gudstjenesten hos os; men hvad skal man sige, naar følgende Konversation er Indgangsbyen? „God Dag Fru N., det var rart at træffe Dem, jeg har havt ondt ved at gaa hjemmefra; thi min vædsomme Tjenestepige er saa daarlig, at jeg bliver nødt til at sige hende op. De kan tænke Dem, at forleden — — — Og, — har de hørt at Frk. L. har hævet sin Forlovelse, — ja — jeg tænkte nok, det ikke gif i Længden, men paa Fredag skal hun have Bryllup med B. S. og det skal staa ude, for det Besvær kan de ikke have hjemme i den indskrænkede Velighed,“ — — — „Herre, jeg er indkommen i dette dit Hus,“ — læser Degnen, for at høre — — — ja! hør hun rigtig efter, alle 3 taktløse og taktløse Mennesker, og nu lyder det atter fra Orgelet: „A l e n e Gud i Himmerig, skal Lov og Pris tilhøre.“ — Lad saa af det andet Snal og Bjat fare — — i alt Fald i Guds Hus!

Jeg erindrer endnu, hvor underligt bevæget jeg blev i min tidlige Ungdom ved Boyes Indgangspsalme „Himlen aabnes,“ og naar vi sang det andet Vers: „Nu har Sjælen Sabbathstimer. Nu til Høn paa Jorden timer, Kirkestollens Søndagsdrøst.“ — — da glemte jeg, at jeg havde mit Hjem udenfor, og jeg syntes, at min spæde Sang, tilligemed al Menighedens, maatte løfte sig høit over Kirken og lige ind for Guds Trone.

Jeg tror og ved, at Gud er tilstede alle Vegne og hvor jeg færdes; thi — — „Han følger mig paa alle mine Veie og han er hos mig ved mit stille Veie;“ — — — men naar Verdens Betyrninger og Soger omringer mig og vil tage Magten fra mig, da frydes jeg ved at høre Søndagsklokkens ringe,

og da forstaar jeg saa godt vor fromme Sanger naar han sang:

O, hvor mit Hjerte
Længes med Smerter,
Sulter i Løn

Efter at gjæste din Helligdom præd,
Efter at bo hos den levende Gud.“

Og til sidst er det dog det, vi alle skulle stræbe efter, og er det den dybeste Længsel i vort Hjerte, saa saa vi dog en lille Anelse om Lovsangen i Paradis, naar vi fremme med i Menighedens Sang her nede. Men Folk, som ikke have den Trang, eller som ved utidig og utilladelig Mangel paa Værfrygt, for Guds Hus, forstyrre Andes Andagt og tale om alle mulige verdslige Ting i Kirken, hvad ville de der?

Jeg skalde ønske at erindre saadanne Mennesker om Bibelens Ord: „Men der gif to Mennesker op til Templet for at bede;“ hvor forskjellig end Farisærens og Tolderens Syn paa sig selv og paa deres Synd var, saa havde de dog det tilfælles, at de vidste, man i Guds Hus komme for at bede. — [Kll.]

Betalt for Herold.

A. F. Jacobsen, Windlake.....	50
Mrs. A. Frees Windlake.....	50
J. A. Quale, Stoughton.....	50
L. D. Langemo, Stoughton....	1.50
Rev. M. F. Wiese, Clarkson...	50
Ole Bierjon, Roland.....	50
E. D. Jargo, Deerfield.....	50
Rev. S. J. Strand, Albert Lea..	50
E. Reierjon, Spring Grove.....	50
Mrs. A. Malland, Elmore.....	50
„ B. „ „ „.....	50
„ E. Hanson „ „.....	50
„ Rev. J. E. Ingebretson „ ..	50
M. M. Brækle, Dell.....	50
Mrs. T. D. Simle, Portland,...	1.00
John F. Warley, „.....	50
John Tvedt, Roland.....	50
Christen Amundson, Amherst...	1.00
M. S. Murch „ „.....	50
Rev. J. G. Monson „ „.....	1.00
Gusta Humble, Bratsberg.....	1.00
D. J. Rubbernd, Freeborn.....	50
Nick B. Nelson, Glenville.....	50
H. H. Edwin, Emmons.....	50
Ole O. Dypahl, Albert Lea.....	50
A. D. Storvit, Twin Lakes.....	50
E. D. Johnson, Kennebec.....	50
Mrs. M. Elie Starbuck.....	50
Rev. N. Førde, „ „.....	1.50
Ole Thompson, Denver.....	50
M. B. Holling, Lowry.....	50
Ole E. Regaard, Norway Lake..	50
H. W. Scheel, Decorah.....	50
G. D. Rujab, Decorah.....	50
G. F. Flatin, Spring Grove....	50
R. Nelson, Gunder.....	1.00
Christian O. Rasmussen, Rothsay.	50
Rev. P. Dahl, Gayville.....	1.00
A. Myhre, Frenchville.....	50
R. R. Tvedt, Haller City.....	1.00
S. D. Steen, Clinton.....	50
Past Alfred Johnson, Morrison-	50
ville.....	1.00
R. Maakestad, Lee.....	75
E. Ferde, Genesee.....	50
Ole Rindahl, Seattle.....	50
Mrs. Herberg, Seattle.....	50
Miss L. Frittsbold, Seattle....	50
Lars Engen, Fir.....	50
Ch. Walkerud, Lawrence.....	50
Ole A. Stubbs, Bearson.....	50
Antoinette Eggen, Seattle.....	50
Anton Hagen, Seattle.....	50
Martin Alsnes, Ballard.....	50
Otto Johnson, Ballard.....	50
Lars Wisley.....	50

Lutheran University!

Vinterterminen begynder den 3die Januar 1895, og ligesom før tilbydes baade Gutter og Piger Undervisning i 4 Kursuser: „Normal“, „Business“, „Literary“ og „Scientific“ samt Musik og Sang.

Engen bestemte Forkursfaber kræves for Optagelse, kun at man vil søge sig i Skolens Regler og læse noget, hver kan vælge sine Fag.

Kost og Logis i opvarmede og ventilerede Værelser koster fra \$2.25 til \$3, samt \$1. i Skolepenge pr. Uge. For Undervisning i Musik betales særskilt. Disciplinerne holder sig Sengflæder og Bøger.

THE PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

DEDICATED OCTOBER 14TH 1894.

PARKLAND, PIERCE, CO. WASH.

Hvad en Disipel betaler over \$20.00 for billigste Ticket til Tacoma, tilbagebetales ham af Kostpengene i 3 Terminer paa Skolen.

En paalidelig og kristeligindet Dame har Tilsyn med Børnene i den nordst-engliske Religionskoleafdeling. I Skolepenge og for Værelse betales der 45 Cts pr. Uge. Kostpenge for Børn indtil 12 Aar er \$1.25 og for Børn over 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Fra Tacoma naar man Luth. University paa Jefferson Ave, Streetcar og Lake Park Motor.

B. Harstad.

Parkland, Pierce Co., Washington

J A Jacobsen.....	50
Biggo Jaspersen.....	50
A E Ulland.....	50
Miss Melinda Erickson.....	50
Mrs T Johnson, Portland.....	1 50
Rev T H Tønnesen Portland...	50
Erick Ellingson.....	50
Rev. T A Torgeren.....	50
Martin Pedersen, Everett.....	1 00

Bidrag til Presse.

Rev B H Dahl, Gayville S. D.. 1 00

For solgte Souveirns.

Ole Hindahl..... 50
Parkland, Wash. 19 Feb. 1895.
T. Larsen, Kassefer.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Billaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

En Del af Landet er bebygget med Slog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Der er flere Huse og især store Ud-huse med Tørtehus for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534, Pacific Avenue.

Smør, Wg, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.

Varerne ere, hvad de adgives for alle tære.

Glem ikke at læse det gode Tilbud til Subskribentsamlere paa Bladets anden Side.

Sikkert Gjemmested. En Kvæler gav en amerikansk Præst, der var kjendt som en dygtig Rævejæger og daarlige Prædikanter, en ganske artig Bille. „Min Ven!“ rognede Kvæleren, „Du er meget dygtig i Rævejagten, ikke sandt?“ — „Der er saa Menneker her i Landet, der overgaar mig i den Sport,“ svarede Præsten roligt. — „Men hvis jeg var Ræv,“ fortsatte Kvæleren, „vilde jeg gemme mig paa et Sted, hvor Du aldrig skulde finde mig.“ — „Og hvor skulde det være?“ spurgte Præsten. — „Jeg vilde gemme mig i dit Studerkammer,“ svarede Kvæleren. (Nordv.)

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutheriske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Varmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til undertegnede \$2.75 for den billigste, eller \$3.75 for næstbedste Indbinding. Agenter søges overalt og faar gode Billaar. Man henvende sig til

B. Harstad
Parkland, Pierce Co. Wash.

Skandinavian -American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000
A. G. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
H. G. Anstved, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsatninger.

Kjøber og sælger Bøger paa alle ledende Bøger i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt „Money Orders“ paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske, Dampskibs Linier.

Agenter for alt ufulgt N. B. A. Land i Washington.

Skatteydere mærk!

De som ønsker, at vi skal betale Skatten paa Lotter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.
2. Først omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894 betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan faa Kvittering fra Kasseferen.
3. Money Order gjøres betalbare i Tacoma — ikke i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.
4. Sender man Kostpapestaar vil man behøve at sende 20 Cts eller 10 Cts om paa.
5. Vær saa snil at give en tyde lig og uoplagt i Opgave af Vots, Blocks og Additions.
6. Indsendningen bedes ogsaa at søge sit Navn og fuld Adresse til Brevens, hvilket ogsaa forsværmer underkøben.
7. Hvis du heller ikke i Tid taget Betaling for stort Arbejde, eller Guldgyldelse for de Udgifter, hvorefter de mange Bøger til Tacoma ere forhindret i Anledning af Skattebetalingen, man vil lade det hede Overbud tilfælde Skolen, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette ikke bliver for sent!

Parkland, Wash. 10de Dec. 1894. **B. Harstad**

Præsternes Adresser i Pacific Distrik.

- B. E. Foss, Stanwood, Snohomish Co. Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- J. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seat-Wash.
- B. Harstad, Parkland, Pierce Co, Wash.
- T. Larsen, Parkland, Pierce Co, Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.
- N. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.
- E. Vallestad, 1615, L. Street, Tacoma Wa Wash.
- L. Rissen, Cathlamet, Wahkiakum Co., Wash.
- T. Tønnesen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silberton, Marion Co, Oregon
- D. Otterjen, 702 Fifth Street,ureka, California.
- D. Grønsberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.
- J. L. B. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. C. Møhl, Haywards, Alameda Co. Cal.

Metropolitan Savings Bank.

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.
Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital	\$100,000
P. W. Casar.	President.
C. W. Enos.	V. President.
O. P. Selvig.	Cashier
J. S. Vandervilt.	Ass't Cashier.

Directors.
Downer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
C. E. Holmes, Theo. Hoemer, Geo. P. Eaton, P. W. Casar, C. W. Enos.
Jas. S. P. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udblaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Bko og Høvlær

De billigste Priser og af bedste Sort hos
S. Olsen, 1109 Tacoma. Av., Tacoma.
Saa og se dig ud, hvad du ønsker. Med med de høje Priser, siger S. Olsen. Præst og ambesler paa det bedste

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster
forudsatvis 50 Cents per Par.

Alt, som vedkommer Skolens Relation, sendes til N. Christensen — Betaling for Bladet, Bestillinger, o. s. l. sendes til Rev. T. Larsen, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentkalkule saar for 4 betalte Exemplarer. Tel. 6te Str.